

Čj.: VS-49/60/2-2005

MINISTERSTVO VNITRA Odbor všeobecné správy, oddělení státního občanství a matrik
Nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4**PROTOKOL**

o úkonech provedených za osobní účasti žadatele na Ministerstvu vnitra v rámci správního řízení o udělení státního občanství České republiky sepsaný na základě § 18 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění zákona č. 413/2005 Sb. (dále jen „správní řád“).

Na základě předvolání se dostavil dne 12.12.2006 k Ministerstvu vnitra, Nám. Hrdinů 4, Praha 4, níže uvedený žadatel o udělení státního občanství České republiky:
Zahájeno v hod. 9.00.

Žadatel - jméno a příjmení: Vladislav Kvasnička
Datum a místo narození: 13. 12. 1956 Praha
Místo trvalého pobytu: Podolí, Dvorecká 337/40, Praha 4
Totožnost ověřena podle: OP ČR č. 107550153, vydán ÚMČ Praha 4 dne 28. 11. 2005, pl. do 28. 11. 2015.

Jmenovanému bylo umožněno seznámit se s kompletní spisovou dokumentací k věci (spis vedený Městskou částí Praha 1 a spis vedený Magistrátem hl. m. Prahy ve věci zjištění a následného vydání osvědčení o státním občanství České republiky panu Josefu Kvasničkovi. Jmenovaný byl seznámen se zněním vysvětlující zprávy k Evropské konvenci o státním občanství vyhotovené v českém jazyce a kopie této zprávy mu byla dána k dispozici.

Mgr. Vladislav Kvasnička při jednání do spisu doložil vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 40/1993 Sb. o nabytí a pozbytí státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a v této souvislosti upozornil na novelu § 5 citovaného zákona a na odstranění věkové hranice v souvislosti s nabytím státního občanství České republiky na základě nalezení. K tomu jmenovaný dodává, že tato novela zákona byla přijata v souvislosti s existencí úmluvy o zamezení o některých případech bezdomovectví (č. 43/2002 Sb.). Do spisu bylo dále doloženo vyjádření pana Mgr. Vladislava Kvasničky ke správnímu řízení ze dne 12. 11. 2006 a jeho vyjádření k přezkumnému řízení ze dne 7. 12. 2006.

Mgr. Vladislav Kvasnička uvádí, že na základě § 17 zákona č. 301/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů, se domnívá, že Josef Kvasnička měl být po svém nalezení, resp. objevení na území České republiky (slovy pana Mgr. Vladislava Kvasničky) měl být jako dítě nezjištěné totožnosti ohledán lékařem a orgány Policie. Policie měla následně předat podklady k zápisu do matriky.

Mgr. Vladislav Kvasnička se rovněž vyjádřil k posudku Ministerstva vnitra k § 5 zákona č. 40/1993 Sb., který je součástí spisové dokumentace. Domnívá se, že v případě Josefa Kvasničky byl naplněn pojem tzv. pasivity, který je ve výše uvedeném posudku zmíněn a je vyžadován pro možnost nabytí státního občanství České republiky na základě nalezení. Tuto pasivitu Mgr. Vladislav Kvasnička dokládá tím, že Josef Kvasnička užíval jméno (Sergej Bodrov), o kterém tvrdil, že není jeho skutečným jménem, že prchal v panické hrůze ze zařízení, o kterém je pan Mgr. Kvasnička přesvědčen, že je nelegální. Rovněž se domnívá, že není důkaz, že by Josef Kvasnička překročil státní hranice.

Na přání Mgr. Vladislava Kvasničky byla do spisu založena čestná prohlášení jmenovaného a Josefa Kvasničky (Sergeje Bodrova), ve kterých deklarují, že Mgr. Vladislav Kvasnička pojal Josefa Kvasničku za svého syna. Mgr. Vladislav Kvasnička byl MV upozorněn, že tato předložená čestná prohlášení nejsou právně závazná a v řízení o státním občanství Josefa Kvasničky nemají zásadní význam.